

॥ ३१ ॥ उपयोगः साक्षात्प्राप्त्युत्पादनेन कृतार्थत्वं काष्ठाद्रस्मसाध्यं न तु भस्मतोपि भस्मांतरं साध्यमस्ति तद्वत् ॥ ३२ ॥ वैतंसिकः वीतंसेन जीवतीति पक्षिहंता वीतं संबंधनोपायेनृगाणां पक्षिणामपीति विश्वः वि
हिंसता विशिष्टहिंसावत्त्वं ॥ ३३ ॥ प्रकृतिस्वरूपं ॥ ३४ ॥ व्यक्तमिति अर्थः प्रयोजनं कामाख्यं सद्रव्येण स्त्रीधनगोहस्त्यश्वात्मनापरिगृह्यत इति द्रव्यपरिग्रहः अस्य द्रव्यस्य प्रकृतिरूप्यादिरूपां विकृतिरित्याग
भोगादिरूपां ॥ ३५ ॥ तस्य स्त्रीधनादिरूपद्रव्यस्य नाशोऽदर्शनेऽभावे विनाशो लब्धस्य वियोगे जसामरणे स्त्रीगोऽश्वादीनां सोयमनर्थः स्त्रीपरामर्शराज्यनाशादिरूपः अनर्थपरिहाराय धर्मोपलंघनीय इति

अर्थार्थी पुरुषो राजन् बृहंतं धर्ममिच्छति ॥ अर्थमिच्छति कामार्थी न कामादन्यमिच्छति ॥ ३१ ॥ न हि कामेन कामोन्यः साध्यते फलमेव तत् ॥ उपयोगात्फलस्यै
व काष्ठाद्रस्मेव पण्डितैः ॥ ३२ ॥ इमान् शकुनकान् राजन् हन्ति वैतंसिको यथा ॥ एतद्रूपमधर्मस्य भूतेषु हि विहिंसता ॥ ३३ ॥ कामालोभाच्च धर्मस्य प्रकृतिर्योनप
श्यति ॥ सवध्यः सर्वभूतानां प्रेत्य चेह च दुर्मतिः ॥ ३४ ॥ व्यक्तं ते विदितो राजन् नार्थो द्रव्यपरिग्रहः ॥ प्रकृतिं चापि वेत्थास्य विकृतिं चापि भूयसीं ॥ ३५ ॥ तस्य नाशो
विनाशो वा जरयामरणेन वा ॥ अनर्थ इति मन्यंते सोयमस्मात्सुवर्त्तते ॥ ३६ ॥ इंद्रियाणां च पंचानां मनसो हृदयस्य च ॥ विषये वर्त्तमानानां याप्रीतिरूपजायते
॥ ३७ ॥ सकाम इति मे बुद्धिः कर्मणां फलमुत्तमं ॥ एवमेव पृथग् दृष्ट्वा धर्मार्थौ काममेव च ॥ ३८ ॥ न धर्मपर एव स्यान्न चार्थपर मोनरः ॥ न कामपर मोवा स्यात्सर्वा
न्सेवेत सर्वदा ॥ ३९ ॥ धर्मपूर्वे धनं मध्ये जघन्ये काममाचरेत् ॥ अहन्यनुचरे देवमेष शास्त्रकृतो विधिः ॥ ४० ॥ कामपूर्वे धनं मध्ये जघन्ये धर्ममाचरेत् ॥ वयस्य नु
चरे देवमेष शास्त्रकृतो विधिः ॥ ४१ ॥ धर्मचार्यं च कामं च यथावद्वदतां वर ॥ विभज्य काले कालज्ञः सर्वान्सेवेत पण्डितः ॥ ४२ ॥ मोक्षो वा परमं श्रेय एष राजन् सुखा
र्थिनां ॥ प्राप्तिं वा बुद्धिमास्थाय सोपायां कुरु नंदन ॥ ४३ ॥ तद्वा शुक्रियतां राजन् प्राप्तिं वाप्यधिगम्यतां ॥ जीवितं त्यातुरस्येव दुःखमंतरवर्त्तिनः ॥ ४४ ॥ विदि
तश्चैव मे धर्मः सततं चरितश्च ते ॥ जानंतस्त्वयि शंसन्ति सुहृदः कर्मचोदनां ॥ ४५ ॥ दानं यज्ञाः सतां पूजा वेदधारणमार्जवं ॥ एष धर्मः परो राजन् बलवान्प्रेत्य चेह च ॥
॥ ४६ ॥ एष नार्थविहीनेन शक्यो राजन्निषेवितुं ॥ अखिलाः पुरुषव्याघ्रगुणाः स्युर्यद्यपीतरे ॥ ४७ ॥ धर्ममूलं जगद्राजन् नान्यद्दर्माद्विशिष्यते ॥ धर्मश्चार्थेन महता
शक्यो राजन्निषेवितुं ॥ ४८ ॥

भावः ॥ ३६ ॥ पंचानां श्रोत्रादीनां विषये शब्दादौ मनसो विषयः संकल्पः हृदयस्य निश्चयः ॥ ३७ ॥ पृथक् भिन्नान् दृष्ट्वा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ धर्मपूर्वे अहनि चरेत्
॥ ४० ॥ कामपूर्वे वयसि चरेत् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ प्राप्तिमहोदयं वाराज्यलाभजं प्राप्तिर्लाभमहोदये इति विश्वः तत्तु मोक्षार्थं श्रेयः दुःखं दुःखदं ॥ ४४ ॥ कर्मचोदनां प्रवृत्तिजनकं वेदवाक्यं शंसन्ति कथ
यन्ति ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ अखिलाः खिलं शल्यं तद्रहिताः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥